

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

Rev.Br.516/23

Vrhovni sud Kosova, u veću sudija: Milena Đerić, predsednik veća, Beshir Islami i Rrustem Thaqi, članovi veća, u pravnoj stvari tužioca: Kosovski Biro za Osiguranje sa sedištem u Prištini, kojeg po punomoćju zastupa Diellza Hajdari, protiv tuženog: E... H... iz P..., ulica: „...“, kojeg po punomoćju zastupa Avni Leci, advokat iz Prištine, po predmetu spora – radi regresa, odlučujući po reviziji punomoćnika tuženog, podnetoj protiv presude Apelacionog suda Kosova sa sedištem u Prištini Gž.br.1823/2019 od 14.09.2023. godine, na sednici održanoj dana 01.03.2024.godine, doneo je:

P R E S U D A

ODBIJA se kao neosnovana revizija punomoćnika tuženog: E... H... iz Prištine izjavljena protiv presude Apelacionog suda Kosova sa sedištem u Prištini Gž.br.1823/19 od 14.09.2023. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Prištini, Opšte Odeljenje P.br.2513/19 od 02.10.2018. godine u dispozitivu usvojen je u celosti kao osnovan tužbeni zahtev tužioca, te je obavezan tuženi da tužiocu na ime regresa nadoknadi iznos od ... eura, sa kamatom na oročena sredstva za godinu dana bez određenog određišta počevši od 02.10.2018. godine pa do konačne isplate, zajedno sa troškovima postupka u iznosu od ... eura, sve to u roku od 15 dana od dana prijema presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Postupajući po žalbi podnetoj od strane punomoćnika tuženog, Apelacioni sud Kosova sa sedištem u Prištini je doneo presudu Gž.br.1823/19 od 14.09.2023.godine, kojom je odbio žalbu, kao neosnovanu, potvrdivši presudu prvostepenog suda.

Protiv drugostepene pravnosnažne presude, punomoćnik tuženog je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredbi parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava, s predlogom da se ista usvoji, a da se presude nižestepenih sudova preinače i da se odbije tužba i tužbeni zahtev tužioca kao neosnovan, ili da se pak presude nižestepenih sudova ukinu i predmet se vrati na ponovno suđenje i odlučivanje.

U spisima predmeta ne postoji pismeni podnesak odnosno odgovor na reviziju podnet od strane suprotne strane.

Vrhovni sud Kosova je ispitao pobijanu presudu u odnosu na revizijske navode i u smislu odredbe člana 215. Zakona o parničnom postupku (Zakon br.03/L-006), pa je ocenio da je revizija punomoćnika tuženog, neosnovana.

U sprovedenom postupku pred nižestepenim sudovima nije bilo bitnih povreda odredbi Zakona o parničnom postupku, kako onih na koje je Vrhovni sud Kosova dužan da pazi po službenoj dužnosti, tako ni onih na koje se revizijom ukazuje. Neosnovano se revizijom ukazuje na bitnu povredu iz odredbe člana 182. stav 2. tačka n) Zakona o parničnom postupku, jer je pobijana presuda u dovoljnoj meri jasna i razumljiva, dispozitiv iste je izvršiv, i u skladu sa razlozima o bitnim činjenicama, a razlozi o bitnim činjenicama su u logičkoj vezi sa izvedenim dokazima.

Prvostepeni sud je utvrdio, a drugostepeni sud potvrdio, sledeće činjenično stanje: Dana 17.10.2010. godine tuženi upravljajući vozilom marke „VE“ Golf, registarske oznake ..., koje u tom trenutku nije bilo osigurano, prouzrokovao je saobraćajnu nesreću kako je opisano u policijskom izveštaju br.2010-AR-1982 od 17.10.2010. godine. Usled ove nesreće, pešak J... K... preminuo je od posledica zadobijenih povreda. Navedeno činjenično stanje nije uopšte osporeno između parničnih stranaka. Punomoćnik tuženog je u toku postupka istakao prigovor zastarelosti podnošenja tužbe, prigovor pasivnog legitimiteta na strani tuženog, a takođe, je osporio i visinu traženog iznosa na ime regresa. Što se tiče istaknutog prigovora zastarelosti podnošenja tužbe, prvostepeni sud je postupajući u skladu sa odredbom člana 376. Zakona o obligacionim odnosima u kojoj je propisan rok zastarelosti od tri godine, utvrdio da ne postoji zastarelost imajući u vidu činjenicu da se saobraćajna nesreća dogodila dana 17.10.2010.godine, a tužbeni zahtev tužioca je podnet dana 03.10.2013.godine. U pogledu prigovora pasivnog legitimiteta na strani tuženog, prvostepeni sud ocenjuje da je isti

neosnovan, jer je iz spisa predmeta utvrdio da je tuženi upravljajući vozilom marke „VE Golf”, registarskih oznaka ..., koje nije bilo registrovano, i takođe, neosigurano, nasmrt udario pešaka, sada pokojnog J... K.... Porodica poginulog J... K... je dana 25.11.2010. godine podnela tužiocu zahtev za naknadu štete, gde je na osnovu podele odgovornosti 30% na tuženog i 70% na oštećenog - pokojnog J... K..., na osnovu Pravila 3 Centralne Banke Kosova (CBK), kao i na osnovu odredbe člana 18. Zakona o obaveznom osiguranju od autoodgovornosti, tuženi obavezan da porodici poginulog naknadi štetu u iznosu kao što je određeno u dispozitivu presude. Postupajući po žalbi podnetoj od strane punomoćnika tuženog, Apelacioni sud Kosova je našao da je ista neosnovana, da je presuda prvostepenog suda u dovoljnoj meri jasna i obrazložena, činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno, a materijalno pravo ispravno primenjeno, te presudom Gž.br.1823/19 od 14.09.2023. godine žalbu je odbio, a prvostepenu presudu potvrdio.

Nižestepeni sudovi su pravilno utvrdili činjenično stanje, a to je da je tužiočev tužbeni zahtev za isplatu određenog novčanog iznosa na ime regresa osnovan, i na tako utvrđeno činjenično stanje, nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo.

U podnetoj reviziji, revident je ponovio prigovor zastarelosti podnošenja tužbe, iako su se nižestepeni sudovi pozvali na odredbu člana 376. Zakona o obligacionim odnosima i utvrdili da ne postoji zastarelost računajući rok od dana 17.10.2010. godine kada se dogodila saobraćajna nesreća i dana 03.10.2013.godine kada je podneta tužba. Vrhovni sud Kosova dodaje i činjenicu da je Vansudsko poravnanje između tužioca i porodice poginulog postignuto dana 07.03.2011. godine, a tužba od strane tužioca je podneta dana 03.10.2013. godine, što ukazuje na činjenicu da je pomenuti prigovor zastarelosti istaknut u reviziji, neosnovan.

Uvidom u kompletne spise predmeta, Vrhovni sud Kosova ocenjuje da postoji Policijski Izveštaj kojim je opisana saobraćajna nesreća, zajedno sa ostalim prikupljenim dokumentima koja su dostavljena Opštinskom Javnom Tužilaštvu dana 27.10.2010. godine. Na zapisnik sa održane sudske rasprave od 10.09.2018. godine tužilac je priznao krivicu za izazvanu saobraćajnu nesreću, i takođe je obavestio sud da je proglašen krivim i da je kažnjen sa 6 meseci zatvora. Nižestepeni sudovi su utvrdili uzročno-posledičnu vezu u konkretnoj saobraćajnoj nesreći, odnosno suštinsku činjenicu da je tuženi odgovoran za prouzrokovanje štete, iz koje je proizašla obaveza naknade štete, tako da je neosnovan revizijski navod revidenta u ovom segmentu.

U pogledu revizijskog navoda koji se odnosi na visinu novčanog iznosa koji su nižestepeni sudovi utvrdili na ime regresa, isti je neosnovan. Naime, u spisima predmeta postoji Vansudsko poravnjanje i dokaz da je porodica preminulog primila odgovarajući novčani iznos od 21.179.00 eura. Istina je da je sledeća ocena nižestepenih sudova, citirano: „*gde je na osnovu podele odgovornosti 30% na tuženog i 70% na oštećenog - pokojnog J... K...*“, ostala neobrazložena od strane nižestepenih sudova, međutim, imajući u vidu dosadašnju sudsku praksu i utvrđene pravne standarde od strane Vrhovnog suda Kosova u ovom pogledu, utvrđen novčani iznos u visini od ... eura je pravičan i u skladu sa 30% odgovornosti na strani tuženog. Naime, ukoliko uzmemo u obzir činjenicu da je pokojni imao devet članova svoje uže porodice (suprugu i osmoro dece), i ukoliko bi primenili pravne standarde koje je propisao Vrhovni sud Kosova to bi onda ukupan novčani iznos bio najmanje ... eura, što znači da utvrđen novčani iznos od strane nižestepenih sudova od ... eura predstavlja realan iznos po osnovu podele odgovornosti od 30% na strani tuženog. Revident, takođe, u reviziji između ostalog spominje i veštačenje, međutim, uvidom u kompletne spise predmeta, Vrhovni sud Kosova je utvrdio da isti nije zahtevao izvođenje dokaza putem veštačenja u toku trajanja postupka pred nižestepenim sudovima.

U podnetoj reviziji između ostalog revident je istakao da je Pravilom 3 Centralne Banke Kosova (CBK) predviđeno da se nakon izvršene isplate naknade, isplaćeni iznos može nadoknaditi na osnovu zahteva za regres vlasniku ili registrovanom korisniku vozila, koji nije osigurao vozilo, što po njemu znači da je tužbu u ovom predmetu trebalo podneti protiv vlasnika vozila, a ne vozača vozila, jer iz pomenute zakonske odredbe proizilazi da je obavezno osiguranje morao da ugovori vlasnik, a ne korisnik vozila koji nema obavezu osiguranja motornog vozila putem ugovora o osiguranju od autoodgovornosti.

Pomenuti revizijski navod je neosnovan, naime, tuženi je vozio motorno vozilo koje nije u njegovom vlasništvu i koje u trenutku saobraćajne nesreće nije bilo registrovano niti osigurano, tuženi kao vozač je imao dužnost da pre ulaska u samo motorno vozilo proveri da li je motorno vozilo ispravno u tehničkom i formalno-pravnom smislu. Imajući u vidu pomenuto, tuženi kao stranka je pasivno legitimisana i na njoj leži obaveza nadoknade pričinjene štete.

Nesporno je pravo na naknadu nematerijalne i materijalne štete licima zbog smrti bliskog člana porodice, jer smrću bliske osobe nastaje osećaj bola za one koji su s umrlim bili blisko vezani, ta bol je intenzivnija i jača kad se radi o nasilnoj smrti koja nastane kao posledica iznenadnog događaja kao što je saobraćajna nesreća.

Neosnovani su navodi i razlozi podnosioca revizije kojima se pobijaju nižestepene presude, odluka o tužbenom zahtevu sadržana u tim presudama zasnovana je na pravilnim i potpunim razlozima koje prihvata i Vrhovni sud Kosova. Drugostepeni sud je u pobijanoj presudi izneo valjane i dovoljne razloge o oceni bitnih žalbenih navoda punomoćnika tuženog, koje on sada delom ponavlja i sadržinom svoje revizije.

Podnetom revizijom se između ostalog ukazuje i na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, isto u smislu odredbe člana 214. stav 2. Zakona o parničnom postupku ne može biti predmet revizijske provere.

Sud je razmatrao i ostale navode iz revizije, ali oni nisu bili od značaja za odlučivanje, pa ih sud nije posebno ni obrazlagao.

Sa iznetih razloga odlučeno je kao u dispozitivu u smislu odredbe člana 222. Zakona o parničnom postupku.

VRHOVNI SUD KOSOVA
Rev.Br.516/2023 od 01.03.2024.godine.

Predsednik Veća – Sudija
Milena Đerić
